

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010964
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8716010964.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. apríla 2019, v trestnej veci obž. U. K., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/115/2016 zo dňa 10. októbra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. K..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/115/2016 zo dňa 10. októbra 2018 bol obžalovaný U. K. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

ako samostatne zárobkovo činná osoba podnikajúca pod obchodným menom U. K. - B., s miestom podnikania T. Z., C. XX, predal dňa 22. 2. 2013 v Poprade kupujúcemu M. A. osobné motorové vozidlo zn. Opel Insignia SPORTS TOURER, VIN: WOLGM87K791035505, r. výroby 2009, 1.956 cm³/96,00kW, diesel, so stavom prejdených kilometrov 96 200 km za sumu 13.000,- eur, pričom pri predaji vozidla ho uviedol do omylu v tom, že vozidlo nemá najazdených 96 200 km, ako ukazoval stav počítadla kilometrov, ale v skutočnosti malo najazdených viac ako 166 000 km, nakoľko uvedené vozidlo bolo U. K. predtým predané rakúskou spoločnosťou Autorola na základe faktúry č. AAT018359 zo dňa 7. 2. 2012 so stavom 166 176 km za sumu 9.000,- eur, čím takýmto konaním uviedol Daniela Janíka do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 3.187,- eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol výkon trestu podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určená skúšobná doba na 15 (pätnásť) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom obhajcu odvolanie obžalovaný, pričom v neskoršie predložených písomných dôvodoch uvádza, že vozidlo Opel Insignia kúpil na aukcii v Rakúsku za sumu 9.000,- eur, ktoré bolo v nepojazdnom stave. Doklady o kúpe vozidla obsahovali popis opráv, ktoré bolo potrebné vykonať, aby mohlo byť vozidlo spojzdrnené. Uvedené opravy na vozidle vykonal, ako aj iné opravy, vedúce k jeho prevádzkyschopnosti. Auto malo chybu elektroniky, preto bolo potrebné vymeniť aj riadiace jednotky. Po vykonaní týchto opráv sa na automobile vykonala technická kontrola, emisná kontrola a keďže vozidlo bolo dovezené zo zahraničia, absolvovalo aj kontrolu originality, ktorá okrem iného potvrdila aj stav najazdených kilometrov, tak ako ich prezentoval kupujúcemu. Spochybňuje doklady predložené poškodeným Janíkom, pretože boli zabezpečené a vytlačené až po jeden a pol roku od kúpy vozidla, a teda mohli byť preto skreslené a dopĺňané. V priebehu trestného stíhania preukázal, že okrem kúpnej ceny za vozidlo, do predmetného motorového vozidla s

cieľom jeho uvedenia do náležitého technického stavu investoval finančné prostriedky v sume o X.XXX,- eur viac, ako bola predajná cena vozidla pánovi A.. Vozidlo teda predal so stratou 1.101,- eur.

V ďalšom rozporuje aj podaný znalecký posudok a z toho vyplývajúcu právnu kvalifikáciu jeho konania. V predmetnom trestnom konaní nebolo preukázané, že by svojím konaním poškodeného uviedol do omylu, teda subjektívna stránka súdeného prečinu. Taktiež nebolo preukázané, že došlo k vzniku škody. Neboli teda naplnené základné znaky skutkovej podstaty za vinu mu dávaného trestného činu. Pokiaľ malo vozidlo najazdené viac kilometrov ako on zistil na jeho tachometri, tak sám konal v omyle. Počet najazdených kilometrov, ktoré pri predaji deklaroval, okrem kontroly originality dokladoval aj certifikátom od spoločnosti Cebia, ktorá má na vydanie takýchto certifikátov oprávnenie. Pokiaľ mala vec /motorové vozidlo/, ktorá bola predmetom konania vady, ide o občianskoprávny vzťah, a nie o trestný čin. Vadné plnenie v obchodnom styku nie je trestným činom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti požiadal rozsudok zmeniť a spod obžaloby ho v celom rozsah oslobodiť.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým obžalovaný podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonané dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobnom návrhu prokurátora. Vo vzťahu k tomuto skutku boli vykonané dôkazy v celom rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci zákonným spôsobom. Z procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu vo výsledkoch dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje odvolací súd za správne, s nimi sa stotožnil, a keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, krajský súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností, v celom rozsahu odkazuje.

Aj krajský súd zastáva názor, že výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý mu bol obžalobou kladený za vinu. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ na záverečnú myšlienkovú činnosť aj odvolacieho súdu, ktorá spočívala v zhodnotení dôkazov v zmysle uvedených zásad vyplývajúcich z § 2 ods. 12 <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507547&FragmentId2=3507547&VirtualDate=20.+12.+2000>> Trestného poriadku a na vytvorenie záverov o tom, či, ako a k akému skutku došlo. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Záver o vine obžalovaného je možné vyvodiť predovšetkým z výpovede pošk. M. A., ktorý uvádzal skutočnosti a okolnosti, za akých došlo ku kúpe osobného motorového vozidla zn. Opel Insignia SPORTS TOURER, VIN: WOLGM87K791035505, r. výroby 2009, 1.956 cm³/96,00kW, diesel od obžalovaného. Jednou z podstatných okolností, pre ktorú sa poškodený rozhodol uvedené vozidlo kúpiť, bol aj stav najazdených kilometrov, pričom obžalovaný mu okrem iného potvrdil aj to, že stav uvádzaných kilometrov na počítadle zodpovedá skutočnosti, t.j. že motorové vozidlo má najazdených 96.200 km. Poškodený ale následne po kúpe automobilu a návšteve autorizovaného servisu zistil, že skutočný stav najazdených kilometrov na vozidle je okolo 168.000 km, pričom on od kúpy s vozidlom prešiel asi 2.000 km. V ďalšom popisuje svoje vtedajšie kroky voči obžalovanému, kedy žiadal zľavu z kúpnej ceny motorového vozidla, čo obžalovaný odmietol, odstúpenie od kúpnej zmluvy a podanie žaloby v civilnom konaní. Taktiež svedok Z. H., technik autorizovaného servisu zn. Opel, potvrdil, že na vozidle poškodeného pri jeho návšteve v servise bola vykonaná počítačová kontrola celoeurópskej databázy servisných činností vozidiel Opel, na podklade ktorej bolo možné konštatovať, že na vozidle boli stočené kilometre. Uvedené vyplýva z diagnostiky auta poškodeného v internom systéme spoločnosti Opel zo dňa 19. 4. 2013, pri ktorom vozidlo vykazovalo síce stav kilometrov 98.799, avšak skutočný stav kilometrov bol už ku dňu 6. 10. 2011, teda skoro rok a pol pred kontrolou automobilu v servise, 150.300 km, keďže takýto stav bol zaznamenaný v nemeckom servise pri kontrole uvedeného auta.

Neprehliadnuteľné v tejto trestnej veci sú aj listinné dôkazy zabezpečené na základe právnej pomoci s Rakúskom, v rámci ktorých zástupca spoločnosti Autorola GmbH poskytol originálne listiny súvisiace s predajom predmetného vozidla obžalovanému a to predovšetkým faktúru č. AAT01859 zo dňa 7. 2. 2012, ktorá bola vystavená po kúpe obžalovaným, na ktorej je jednoznačne deklarovaný údaj o počte najazdených kilometrov vozidla v čase kúpy, pričom tento údaj zodpovedá výške 166.176 km. Táto skutočnosť zodpovedá aj údaju uvedeného v inzeráte tejto spoločnosti, ktorým ponúkala v rámci aukcie predaj daného vozidla. Taktiež v hodnotiacom posudku, ktorý mimochodom obžalovaný priznáva, že mu bol odovzdaný po kúpe vozidla a kde boli uvedené aj závady, ktoré je potrebné opraviť na sprevádzkovanie automobilu, sa nachádza údaj o stave kilometrov vo výške 166.176 km, pričom tento stav bol riadne odčítaný pri škodovej obhliadke. Už len na dokreslenie je potrebné dodať, že aj v kúpnej zmluve uzatvorenej medzi obžalovaným a spoločnosťou Autorola GmbH (originál na čl. 357, úradný preklad na čl. 379) je uvedený počet najazdených kilometrov 166.176.

V znaleckom posudku Ing. N. T., znalca z odboru dopravy cestnej, odvetvia technický stav vozidiel, nehody v cestnej doprave a odhadu hodnoty cestných vozidiel, bola vyčíslená všeobecná hodnota vozidla poškodeného Opel Insignia ku dňu 22. 2. 2013 na sumu 9.813,00 eur. Taktiež fyzickou ohliadkou vozidla znalcom bolo zistené, že na automobile boli poškodené ľavé predné dvere, pričom meračom hrúbky laku na vonkajšej strane ľavých predných dverí vykazovali dvojnásobnú hrúbku laku a podkladových vrstiev ako na ostatných častiach karosérie. Ostatné poškodenia a nedostatky uvádzané v hodnotiacom posudku (ktorý bol vypracovaný pri predaji vozidla rakúskou spoločnosťou Autorola) neboli odstránené. Oprava poškodených ľavých predných dverí pritom nemala vplyv na všeobecnú hodnotu vozidla.

Z výpovedí ostatných svedkov a vykonaných listinných dôkazov vyplývajú ďalšie skutočnosti týkajúce sa registrácie vozidla na Slovensku, inzerovanie predaja predmetného vozidla so stavom najazdených km - 96.200 a následného predaja automobilu poškodenému.

Na základe hore konštatovaného, aj podľa názoru odvolacieho súdu, vina obž. U. K. bola spoľahlivo preukázaná vykonanými ako priamymi tak aj nepriamymi dôkazmi, na podklade ktorých je možné vyvodiť bezpečný záver o tom, že skutok sa stal, je trestným činom a za jeho spáchanie je trestnoprávne zodpovedný obžalovaný. Správne a zákonu zodpovedajúce sú preto právne závery okresného súdu, pokiaľ ide o výrok o vine napadnutého rozsudku.

Konanie obžalovaného bolo po právnej stránke zákonným spôsobom posúdené ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona. Obžalovaný pri predaji vozidla uviedol do omylu poškodeného M. A. ohľadne skutočného stavu najazdených kilometrov na kupovanom automobile, čo malo, aj podľa vyššie uvedeného znaleckého posudku, podstatný vplyv na stanovenie predajnej ceny motorového vozidla, čím sa na úkor poškodeného obohatil a spôsobil tak väčšiu škodu (viac ako 2.660,- Eur).

Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia zaoberal aj poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami, pričom s uvedeným hodnotením sa stotožnil aj krajský súd a v ďalšom na neho odkazuje.

Zároveň je možné konštatovať, že okresný súd v rámci všeobecných zásad platných pre ukladanie trestov dostatočne vyhodnotil všetky okolnosti, ako aj momenty, ktoré ovplyvňujú požiadavku ochrany spoločnosti a občanov pred páchaním takejto trestnej činnosti, pričom zväžil aj okolnosti na strane obžalovaného.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery vychádzal jednak z hodnotenia osoby obžalovaného a jednak zo závažnosti činu. V kontexte uvedeného odvolací súd po zväžení všetkých ďalších pri rozhodovaní o výmere trestu do úvahy prichádzajúcich okolností, s prihliadnutím najmä na doterajší život obžalovaného, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný a zistenie, že u obžalovaného nejde o narušeného páchatela a išlo o ojedinelé vybočenie z vedenia inak riadneho spôsobu života, sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa ohľadne výšky trestu a spôsobu jeho výkonu a má za to, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, t. j. na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, spĺňa všetky kritériá uvedené v § 34 Tr. zákona tak z pohľadu individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Po vyhodnotení všetkých okolností súvisiacich s rozhodovaním o spôsobe výkonu uloženého trestu bol vyvodенý záver, že sú splnené podmienky ustanovené v § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, a preto bol

výkon uloženého trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odložený a určená skúšobná doba na 15 mesiacov.

Obžalovaný v priebehu plynutia tejto skúšobnej doby spôsobom svojho života a svojim správaním preukáže, či účel trestu sa dosiahne aj bez nariadenia výkonu trestu.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd poukazuje na vyššie uvedené závery, ktorými sa riadil pri preskúmaní rozhodnutia a má za to, že vina obžalovaného bola v dostatočnom rozsahu preukázaná vykonanými dôkazmi. Dôvody odvolania uvádzané obžalovaným sú vo svojej podstate ich zopakovaním, pričom k ich uplatneniu už došlo v rámci prvostupňového konania. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia na tieto namietané skutočnosti logicky a presvedčivo reagoval a s tam uvádzanou argumentáciou sa stotožnil aj krajský súd. Obžalovaný totiž ako osoba zaoberajúca sa takouto podnikateľskou činnosťou, teda kúpou áut z cudziny s ich následným predajom na území Slovenskej republiky, musel vedieť to, že práve aj stav najazdených kilometrov je jedným z rozhodujúcich faktorov pri stanovení predajnej ceny vozidla. Ani krajský súd neuveril obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že nemal vedomosť o skutočnom stave najazdených kilometrov na predávanom vozidle, keďže to vylučujú vyššie uvedené listinné dôkazy pochádzajúce od spoločnosti Autorola, kde bol stav kilometrov viackrát uvedený.

K ďalším odvolacím námietkam obžalovaného, pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, krajský súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že okresný súd sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Všetky vykonané dôkazy okresný súd náležite, jednotlivo aj vzájomne vyhodnotil a dospel tak k správnym a úplným skutkovým záverom, ktoré aj podľa názoru odvolacieho súdu, plne zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania. Predmetný skutok sa aj podľa názoru krajského súdu stal tak, ako to prvostupňový súd správne ustálil vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a nepochybne ho spáchal obžalovaný U. K. tam rozvedeným konaním. O týchto skutkových záveroch nemá odvolací súd žiadne pochybnosti, tieto sú presvedčivé a vychádzajú z konkrétnych vykonaných dôkazov, ktoré vo svojom súhrne jednoznačne usvedčili obžalovaného zo spáchania tohto skutku.

K namietanej objektívnej a subjektívnej stránke trestného činu podvodu podľa § 221 Tr. zák. krajský súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, pričom táto predpokladá existenciu páchatel'a, ktorý uvedie niekoho do omylu, príčinnej súvislosti medzi omylom určitej osoby (resp. jej neznalosťou všetkých podstatných skutočností) a ňou vykonanou majetkovou dispozíciou a ďalej príčinnú súvislosť medzi touto dispozíciou na jednej strane a škodou na cudzom majetku a obohatením sa páchatel'a alebo inej osoby na strane druhej. Na podvode môžu byť zainteresované štyri osoby: páchatel', osoba konajúca v omyle, osoba poškodená a osoba obohatená. Platí, že omyl sa môže týkať skutočností minulých, prítomných aj budúcich, a musí byť nevedomý, nenásilný (skrytý) prostriedok, ktorým páchatel' vplýva na vôľu rozhodovania sa osoby vykonávajúcej majetkovú dispozíciu, o ktorom táto osoba nemá vedomosť, t.j. osoba vykonávajúca majetkovú dispozíciu nekoná pod fyzickým alebo psychickým nátlakom. Pri trestnom čine podvodu je podstatným, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou (udalosťou), ktorú je možné objektívne overiť. „Uvedením do omylu“ sa potom rozumie aktívne konanie páchatel'a, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu (stav), ktorá sa však nezohoduje s objektívnou realitou. Dispozíciou majetkovej povahy, ktorú vykonáva osoba konajúca v omyle, sa rozumie určité majetkové plnenie, ktorým dochádza ku škode na strane poškodenej osoby a zároveň k obohateniu na strane páchatel'a alebo inej osoby. Spravidla pôjde o odovzdanie (prenechanie, prevod) určitej veci (vecí, peňazí) z majetku poškodeného do dispozície páchatel'a alebo inej osoby. Aby mohlo ísť o naplnenie všetkých znakov trestného činu podvodu, je preto nevyhnutým, aby škoda na cudzom majetku a obohatenie iného mali základ (príčinnú súvislosť) práve v „podvodnom konaní“ páchatel'a (t. j. konaní, ktorým páchatel' iného uvádza do omylu, alebo využíva omyl iného), čo nastalo aj v tomto konkrétnom prípade. Práve deklaraním nepravdivého stavu najazdených kilometrov na predávanom automobile ich „stočením“, došlo v konečnom dôsledku k predaju vozidla vo vyššej predajnej cene, aká by bola, ak by bol uvedený skutočný stav prejdených kilometrov, čím takýmto konaním uviedol obžalovaný do omylu poškodeného ohľadne pre neho podstatnej vlastnosti predmetu kúpy a tým aj kúpnej ceny. Odvolací súd zhodne ako okresný súd dospel k záveru, že „stiahnutie kilometrov“, na predmetnom vozidle v rozsahu preukázanom v rámci trestného konania je potrebné považovať za vlastnosť predmetu kúpnej zmluvy zo dňa 22.02.2013, vzhľadom na skutočnosť, že

poškodený mal záujem o kúpu ojazdeného vozidla, avšak maximálne vo veku do štyroch rokov a počtu najjazdených kilometrov do 100.000. Obžalovaný nesporne v podanom inzeráte nepravdivo deklaroval 96.200 najjazdených kilometrov oproti skutočnému stavu najjazdených kilometrov 168.000, pričom počet najjazdených kilometrov bol pre poškodeného dôležitou vlastnosťou pri uzatvorení kúpnej zmluvy. Uvedený záver možno oprieť najmä o správu autorizovaného servisu PK AUTO, spol. s r.o. zo dňa 25.03.2013 a listinných dokladov, ktoré sa týkali nadobudnutia predmetného motorového vozidla obžalovaným prostredníctvom aukcie rakúskej firmy Autorola GmbH, ktoré nesporne preukázali neoprávnenú manipuláciu ohľadne počtu najjazdených kilometrov na predmetnom vozidle, najmä faktúra, kúpna zmluva, hodnotiaci posudok, údaje po zadaní katalógového čísla, z ktorých dôkazov vyplýva, že predmetné vozidlo malo najjazdených 166.176 km v čase jeho predaja spoločnosťou Autorola GmbH obžalovanému.

Dôvodná nie je ani námietka obžalovaného argumentujúca zásadou chápania trestnej represie ako „ultima ratio“. Platí, že občianskoprávny vzťah má vlastný právny rámec určený ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Ak však konaním fyzickej osoby v priebehu dotknutých udalostí dôjde k naplneniu zákonných znakov trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a následne súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Materiálny korektív, ktorý je v preskúmvanej veci daný mierou závažnosti je v prípade dotknutého činu nepochybne naplnený v intenzite charakteristickej pre trestný čin. To je predovšetkým určené výškou škody, ku spôsobeniu ktorej konaním obžalovaného došlo a ktorá je ako väčšia škoda i okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby (§ 221 ods. 2 Tr. zákona). Aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR vyplýva, že ak páchatel svojim konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku. Pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Tr. zák., teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy, len pri prečinoch. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. augusta 2013, sp. zn. 2Tdo 35/2013).

Záverom možno konštatovať, že podstatou podaného odvolania je snaha obžalovaného dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky odvolateľa dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobili prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bol aj zákone subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok obžalovaného U. K. vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.